

Mapa na cestu

Proto budeš dbát na přikázání Hospodina, svého Boha, chodit po jeho cestách... Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, tě uvádí do dobré země... (Dt 8,6-7)

Bible je jako mapa na cestu. Chcete-li v životě nezabloudit a dojít do správného cíle, bez mapy se neobejdete. Ať už použijete autoatlas, Globální Polohový Systém nebo se budete orientovat podle kompasu či hvězd na obloze, vždy budete potřebovat najít nějaký pevný orientační bod, najít sami sebe, kde se zrovna nacházíte. Jenom tak budete moci spolehlivě vykročit správným směrem a neskončit v bludných kruzích, jako se to stalo mému příteli v syrské polo-poušti, když neúspěšně utíkal na svobodu.

Bible je jako mapa na cestu. První ji vyzkoušeli Izraelci, když vyšli od hory Sínaj s Desaterem v Mojžíšových rukou. Deset Božích slov jako směrovky ke svobodě. Staletí žili v otroctví, po generace se neuměli orientovat ve svobodném světě, s otrockým myšlením, ale s touhou dojít do Zaslíbené země. Sice ještě čtyřicet let bloudili pouští, ale co je to proti čtyřem stům let v Egyptě?! Po dvě generace se snažili pochopit, co přesně Desatero znamená, jak podle něj žít. A tak k němu přibýlo dalších zhruba šest set upřesňujících dodatků. Výsledkem bylo, že na druhý pokus překročili Jordán a vstoupili do Zaslíbené země.

Bible je jako mapa na cestu. Ale mapu je třeba naučit se číst, orientovat se v souřadnicích, chápat jednotlivé kóty, písmena, číslice, křivky i barvy. Nikdy nebylo jednoduché

Bibli číst a rozumět jí. Proto k šesti stům třinácti směřovkám přibýly prorocké výklady a také moudré spisy, které pomáhaly rozumět, že je správné a nanejvýš rozumné se podle ní v životě zařídit. Vždycky se totiž našli lidé, kteří vytáhli jinou mapu anebo se chtěli orientovat jen podle vlastního rozumu a tužeb. Jenomže svět je příliš složitý na to, aby člověk zvládnul život jen podle intuice či citu, spoléhaje na vlastní orientační smysl.

Bible je jako mapa na cestu. Jedna věc je, podívat se do mapy, ale druhá, jak to potom vypadá doopravdy. Mapa je zmenšený a zevšeobecněný obraz skutečného světa, velmi přesný model, ale nikdy není dokonalým obrazem reality. Jako žádný obraz není sám realitou, byť bychom ho měli před očima v trojrozměrné podobě zvané 3D. A tak ani Bible není dokonalou realitou, což věděli i její autoři. Například Jan psal o Bohu, kterého nikdy nikdo neviděl, nebo se ve Zjevení snažil popsat nepopsatelné. Také Pavel slyšel slova nevypravitelná, jak by je mohl vyjádřit?! Konec konců tím skutečným Slovem zvaným Logos byl a je živý nikoli slovy vykreslený Ježíš. Proto Bible není Pán Bůh ani papírový papež, je něco jako mapa. Velmi dobrá, přesná, ba nejlepší, jakou máme k dispozici, ale je třeba se ji naučit číst a rozumět, protože i s mapou v ruce lze zabloudit, když špatně vyložíme její souřadnice.

Bible je jako mapa na cestu. Přičemž není bez zajímavosti, že je to kniha plná příběhů. Najdete v ní více prózy než paragrafů a k tomu ještě poesii! Takže se musíte naučit číst příběhy, rozumět žánrům a chápat, co chtěl autor vlastně říci, například když v básni použil *parallelismus membrorum*, tedy opakování či zdůraznění téhož, co už jednou napsal. Proto je obtížné ji číst, neposkytuje jednoduché a už vůbec ne laciné návody na život, není to kapesní příručka ani letáček přiložený k výrobku. Nelze s ní pracovat jako se sbírkou zákonů bez výkladu, ani jako s GPS, kam jednoduše napíšete adresu, a ta vás bez přemýšlení dovede do cíle. Potřebujete vykladače, lidského i Božího, rodiče, teology a hlavně Ducha svatého.

Bible je jako mapa na cestu. Je to velmi stará mapa, ale oproti moderním mapám platí, že čím je starší, tím je přesnější. Je to více než tisíciletá zkušenost života s Bohem i s lidmi, ale nad to je záznamem Božího zjevení a dobré vůle Stvořitele celého vesmíru. Existuje nespočet hodnověrných svědectví lidí, kteří se podle ní orientovali a přes všechnu složitost života i vlastní hříšnost (hřích znamená minout se cílem) došli do cíle. Proto přeji sobě i vám, abychom s její pomocí i my chodili životem, na jehož konci nebude toliko smrt, ale dobrá země, kde už nebude žádného bloudění ani slzí nebo pláče. Do té doby se modleme s žalmistou: *Dej mi poznat svoje cesty, Hospodine, uč mě chodit po svých stezkách. Ved' mě cestou své pravdy a vyučuj mě, vždyť jsi Bůh, má spása.* (Ž 25,4-5)

Bronislav Matulík

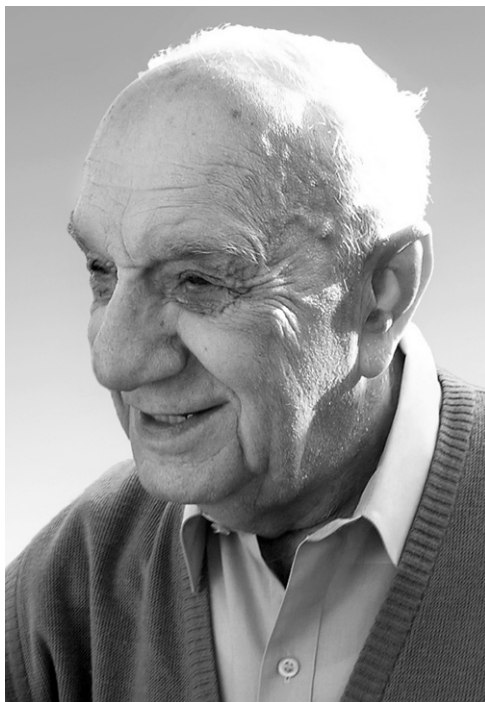
Bohoslužby před modlitebnou – dvakrát v létě se sejdeme při bohoslužbách na dvoře před modlitebnou, 15. července a 12. srpna. Chceme tak udělat krok blíž k lidem a v parném létě bude venku příjemnější klima. Pokud by přišlo, budeme samozřejmě v modlitebně.

Archivář ve službách Božích

In memoriam kazatele PhDr. Miloslava Košťála

Z přední lavice v modlitebně Církve bratrské v Novém Městě nad Metují povstává muž, aby oslovil shromážděné. Mluví zvučným hlasem, plynně a spatra. Je těžko uvěřit, že je to poděkování za blahopřání k jeho devadesátinám...

Necelé tři roky na to, 1. 6. 2018, jsme se v modlitebně Církve bratrské v Náchodě loučili s tímto mužem, bratrem kazatelem PhDr. Miloslavem Košťálem. Ukončil pokojně svůj dlouhý a plodný život v novoměstském domově Oáza, kde strávili spolu s manželkou necelý rok. Setkávali se tam s mimořádnou ohleduplností, laskavostí i odbornou péčí, k níž se připojil v posledních dnech také domácí hospic z Červeného Kostelce. K tomu byl M. Košťál obklopen láskou a péčí manželky Hany, syna Tomáše a jeho dětí Jakuba a Dominiky. Miloslav se narodil v Dobrušce 23. srpna 1925 Marii a Josefu Košťálovým. V rodném městě prožil dětství a absolvoval základní a střední vzdělání. Nadaný pro hudbu, během studia hrával na violu v chrámovém orchestru u svatého Václava. V Dobrušce se seznámil se svou budoucí manželkou Hanou

Dřízkovou. Ta byla aktivní členkou mládeže sboru Československé církve husitské a Slávek se zapojil do práce v tomto společenství. Opět uplatnil své hudební nadání – založil tam a dirigoval orchestr mladých muzikantů. Jsou to počátky jeho duchovní i hudební činnosti v křesťanských církvích. Jeho odborná práce byla určena studiem historie a archivářství na filosofické fakultě University Karlovy, které ukončil v roce 1949. Uzavřel manželství s Hanou a pracoval pak 21 let v Děčíně, kde pomáhal od základu vybudovat městský a státní archiv. Pobyt v Děčíně byl rozhodující pro další život manželů Košťálových. Jednoho večera vyslechli prosté, ale hluboké slovo starého muže, kazatele církve baptistů. Slávek, jak ho nazývá jeho manželka, po tom večeru řekl: „To je, co potřebuji a hledám“. Hledání neskončilo, ale nabylo jasnějších obrysů ve sboru Církve bratrské – Děčín, jenž byl kazatelskou stanicí sboru v Ústí nad Labem, kde tehdy působil kazatel Karel Toušek. Období v Děčíně dále obohatilo Košťálový tým, že jim byl svěřen syn Tomáš.

Do práce v archivu přešla po studijní přípravě i paní Hana. Pracovníkem děčínského archivu byl také bratr Miloslav Jech a jako údržbář zde pracoval bratr Josef Tesárek, jako uklízečka jeho paní – pozoruhodné je, že to byli všichni věřící křesťané, aktivní členové téže církve. Napínavé na tom je, že archivy byly pod správou komunistického ministerstva vnitra. Tento triumvirát posílený manželkami prodělal významný duchovní vývoj. To se posléze projevilo tím, že M. Jech i M. Košťál se stali kazateli Církve bratrské a manželky je v této službě provázely.

Prvním místem služby Košťálových v letech 1970–1976 byl sbor v Náchodě, kde na ně mnozí dodnes rádi a vděčně vzpomínají. Myslím, že hlavním obdarováním obou manželů bylo navazování osobních vztahů a láskyplné vedení i posilování lidí ve víře v Ježíše Krista. Také zde uplatnil M. Košťál své hudební nadání. Spolu s Benjaminem Andršem založili a dirigovali Východočeský mužský pěvecký sbor. Zpěváci pocházeli z několika sousedních farností a sbor podnikal zájezdy se slovem i zpěvem po celé republice. Další sbor CB, který požádal M. Košťála o službu kazatele, byl v Praze 1, Soukenická 15. Také tam zanechali oba Košťálovi trvalou stopu povzbuzení a lásky. Sestra Hana tam navíc pracovala v kanceláři Rady CB, bratr M. Košťál byl zvolen členem tohoto grémia. Košťálovi mohli v pražském sboru ubytovat také své staré rodiče a pečovat o ně. Působili tam 13 let. Do důchodu odešli opět do svého rodného kraje, tentokrát do Nového Města nad Metují. Zde emeritní kazatel Košťál spolu s dalšími inicioval vznik samostatného sboru Církve bratrské z původní kazatelské stanice sboru náchodského a přestavbu modlitebny ze starých jatek v ulici Na Sirkárně. Byl také několik let administrátorem, tj. správcem novoměstského sboru při službě vikáře. Kromě pravidelných náročných povinností

v archivu a později v církvi připravil Dr. Košťál řadu referátů a přednášek. Sedmdesátku odborných článků publikoval jako archivář a zhruba stejný počet s křesťanskou tematikou jako duchovní. K tomu absolvoval nespočet návštěv křesťanských sborů a konferencí. M. Košťál je také autorem části jubilejní knihy CB „Sto let ve službě evangelia“ (1981). Dále přispěl do knihy „Křesťanství v Podorlicku“ (2000). Celá řada lidí, křesťanů i nevěřících, členů i nečlenů Církve bratrské, vděčně vzpomíná na službu nerozlučné dvojice Miloslava a Hany Košťálových. Pán Bůh jim popřál 69 let společného života a řadu let požehnané práce i hlubokého křesťanského vlivu.

Pavel Javornický

Žena statečná

Vzpomínka na sestru Lydii Pospíchalovou

Lydia Pospíchalová se narodila 5. 5. 1939 do rodiny Karla a Emilie Boudyšových, která bydlela ve vesnici Strašov nedaleko Přelouče. Měla dva sourozence, staršího Karla a mladšího Petra. Obecnou školu absolvovala ve vedlejší vesnici Vápno. Měšťanku v Přelouči. Do zaměstnání nastoupila jako dělnice čokoládoven v Přelouči. Později pracovala v Tesle. Ráda s rodiči navštěvovala bohoslužby v blízké Klamoši i v Hradci Králové. Už tady jako mladá se rozhodovala svěřit svůj život Pánu Ježíši. Dobře a ráda zpívala, byla členkou pěveckého sboru Církve bratrské, se kterým navštěvovala i ostatní sbory. V roce 1960 se seznámila s Miroslavem Pospíchalem z Klimětic. Asi po dvouleté známosti, 24. 11. 1962 byli oddáni v Chlumci nad Cidlinou. Přestěhovala se do Klimětic. S manželem a rodiči byli členy sboru Církve bratrské, který se scházel v Kosově Hoře a Neveklově. Nastoupila do dřevařských závodů v Sedlčanech a Kosově Hoře.

V roce 1964 se narodila dcera Marta a o tři roky později syn Miroslav. V roce 1973 nastoupila do Státního statku, kde pracovala na různých pozicích až do důchodového věku. Po proběhlých restitucích dál s chutí pracovala na nově vznikající rodinné farmě. Stále ráda zpívala k chvále Pána Boha a ve volných chvílích s potěšením četla. Modlila se i za duchovní práci v Neveklově a za rodinu. Ráda se zúčastňovala společných bohoslužeb a ve všech situacích až do konce důvěřovala Boží milosti a vedení jejího života.

Vzpomínky vikáře

Trochu se ostýchám psát tento článek, sestru Lydii Pospíchalovou jsem znal jen šest let. Budou to tedy jen takové vzpomínky vikáře. Odpusťte mi, budou-li nedokonalé.

Sestru Lydii Pospíchalovou jsem poznal jako ženu statečnou, ženu, která si nikdy nenaříkala na těžký život, nespravedlnost nebo křivdy. Byla silná, odvážná a neměla ráda sebelítost. Nebyla to však jen nějaká póza, ona taková opravdu byla. Nevynechala žádné nedělní shromáždění. Měla dar poslouchat mluvené slovo a přemýšlela nad kázáním a biblickým textem. Mnohokrát ve svých modlitbách vyjádřila porozumění textu, které mě nenapadlo, a pro mne to bylo obohacením. Budou mi chybět její modlitby, ve kterých dokázala, často i v slzách dojetí, vyjádřit Bohu vděčnost za vše dobré i zlé. Její víra byla opravdová, prostá, praktická a velmi

hluboce zakotvená ve vztahu k živému Bohu. Vyzařovalo z ní poznání, vycházející z porozumění Božímu slovu. Ráda četla, nejvíce Písmo a duchovní literaturu. Celým svým životem se spoléhala na Pána a jeho moudré vedení. Ta pevnost víry byla vidět, byla cítit, ta pevnost víry vydávala svědectví.

Sestra Pospíchalová byla přímá, občas rázná, ale zároveň pokorná žena. Uměla jasně říci svůj názor, ale uměla také soucítit. Nechovala v srdci žádné hořkosti, uměla odpouštět. Neslyšeli jste od ní žádné výčitky, dávné hříchy nepřipomínala. Svě děti vedla k řádu a k pracovitosti. Sama jim v tom všem šla příkladem. Nebyla člověkem, který by něco jiného říkal a něco jiného žil. S manželem Mirkem žili ve vzájemné úctě a lásce téměř 56 let. Rozdílnost osobností dokázali proměnit na svou nejsilnější stránku. Byli si navzájem oporou a příkladem svým dětem.

Sestra Pospíchalová pokorně přijímala vše, co jí život přinesl. Nevzpouzela se, na Hospodina nereptala i blížící se konec života brala jako něco, co má její Pán a Spasitel ve svých rukách. Věřila, že Bůh ví, co je pro každého člověka dobré. Odešla tiše po krátkém boji 28. 5. 2018, ve věku 79 let. Smířena s Bohem, smířena s bližními. Rozloučit se s ní přišlo více než sto lidí. Nejen její život, ale i rozloučení bylo svědectvím víry v Ježíše Krista.

Tomáš Trávníček, Miroslav Pospíchal

Těšil se, že ho Bůh k sobě zavolá

Vzpomínka bratra Václava Mášla

Václav Mášl (Vena) se narodil 25. 1. 1932 v Černilově u Hradce Králové jako první syn Václava a Boženy Mášlových. V důsledku postižení a nezdařené operace v dětském věku provázely Venu celý život obtíže s chůzí, s těmi se však bez stěžování vyrovnával. Rodina se přestěhovala z Východních Čech mezi jihočeské rybníky do Dívčic, vesničky na půli cesty mezi Vodňany a Hlubokou nad Vltavou. Tatínek jako člen kapely cirkusu Humberto procestoval kus světa. Maminka tak byla většinou na výchovu dětí sama, pomáhala jí však její sestra Tonička, která se nikdy neprovdala a zbytek života prožila s nimi. Toničku Vena miloval, byla to „nejhodnější tetička na světě“. Rodina se připojila k husineckému sboru, kde se Václav setkal se svou budoucí ženou, Slávkou Markovou. A v červenci roku 1955 slavili svatbu. Žili ve Strunkovicích nad Blanicí, později v Prachaticích. V polovině 60. let se rodina rozrostla o syna Petra. Rodina Mášlů byla vždy otevřená, Slávka byla úžasná a pohostinná a Vena ji v tom podporoval. Mnoho toho nenamluvil, byl však člověkem s otevřenou náručí. Oba, Václav i Slávka Mášlovi pracovali jako účetní, Vena měl všechno, co souviselo s čísly, velmi rád. V 70. letech se Mášlovi přestěhovali do Prahy a připojili se k našemu sboru v Soukenické. O babičku Markovou, i přes všechny těžkosti s tím spojené, pečovali v Prachaticích až do jejího posledního dne. A později stejně obětavě v Praze i o Venovu maminku a její sestru Toničku, až do jejich smrti. Když již zdravotní obtíže nedovolily manželům Mášlovým cestu do centra Prahy do soukenického sboru, účastnili se bohoslužeb ve sboru na Šeberově.

Náhly odchod manželky Slávky v září 2014 zmařil plány na společný pobyt v LRS ve Chvalech, kde plánovali prožít závěr života. A protože zdravotní stav již neumožňoval, aby Vena žil dále sám, strávil svá poslední léta v Domově pro seniory v Praze – Hájích, většinu času jako ležící pacient. Snášel tuto nelehkou situaci trpělivě a vyrovnaně, nikdy si nestěžoval, stal se zde velmi pokorným člověkem. Opakoval často, že se těší, až si ho Pán Bůh k sobě zavolá. I když jej věk a zdravotní stav postupně zbavovaly schopností i sil, do posledních dnů si pamatoval známé biblické pasáže i písně z Křesťanského kancionálu, které při návštěvách společně zpívali. Zemřel tiše, smířený, a odešel ke svému Spasiteli, jak to toužebně vyhlížel.

Vlad'ka Kubelková a Blahoslav Marek

Divoký západ

Tábor Dorostu v Kozlově u Ledče nad Sázavou

V pondělí 2. 7. se vypraví skupina 17 dětí a 7 vedoucích na tábořiště v Kozlově u Ledče nad Sázavou prožít své letošní táborové dobrodružství. Ve 12 dnech tam společně prožijeme nespočet zážitků, her, rozhovorů i sdílení, na které se moc těšíme. Prosíme vás o modlitby, aby všechny děti byly zdravé a mohly se tábora zúčastnit, aby nám přálo počasí a aby nás Pán Bůh chránil. Tématem letošního tábora bude divoký západ, budeme tedy prožívat atmosféru konce 19. století v jižní části USA, kdy byla tato země Evropany kolonizována. Děkujeme všem, kdo nás budou v modlitbách provázet!

Peki Němeček

OSEDLÉJ KONĚ
NABIJ KOLTY
A POJEĎ S NÁMI NA

DIVOKÝ ZÁPAD

TÁBOR PRO DĚTI OD 10 DO 15 LET
OD 2. DO 13. 7. 2018
KOZLOV U LEDČE NAD SÁZAVOU

VÍCE INFO A PŘIHLÁŠKA NA
NEMEČEK.PEKI@GMAIL.COM

Sportovní sborové odpoledne

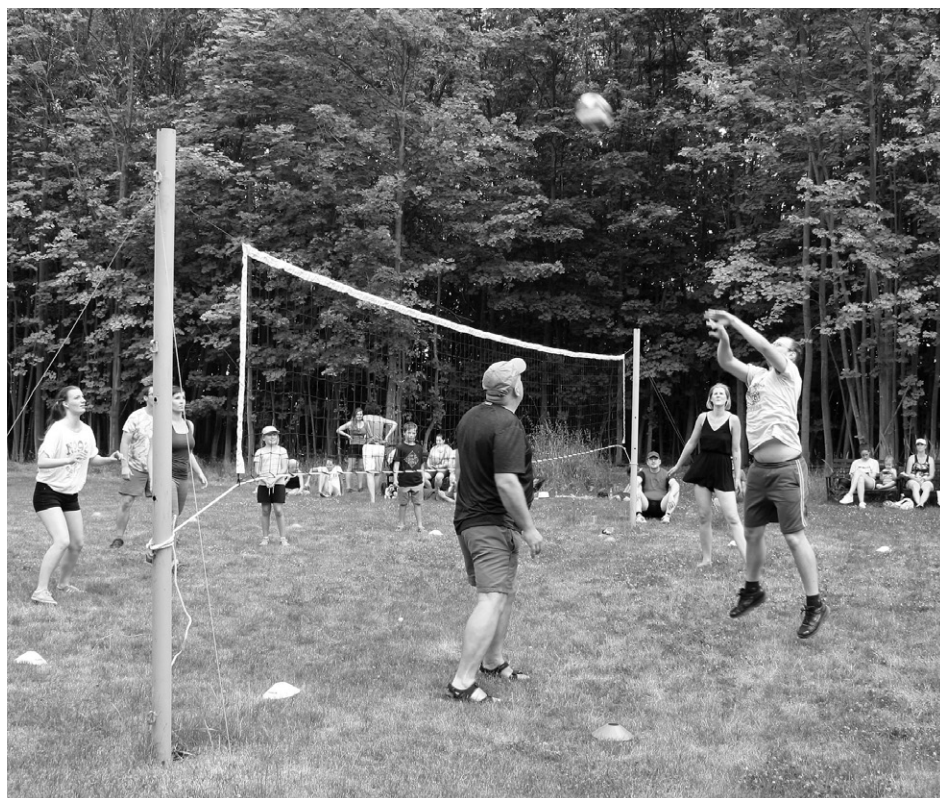
Druhý ročník v Radonicích v jezdeckém parku u Toušků

V červnu proběhl druhý ročník sportovního odpoledne a myslím, že se moc povedl! Sešli jsme se opět v Radonicích v jezdeckém parku u Toušků, čímž jim děkuji za poskytnutí krásného místa pro sport, dětské aktivity i procházky v příjemném prostředí obklopeném zelení a koňskými hřbety.

Letos se nás sešlo zase o něco víc a dominovalo přibližně čtyřicet dětí, které se účastnily fotbalu, volejbalu a také dětské honby za pokladem, jejíž cesta vedla spleťtými cestičkami jezdeckého parku za doprovodu zvuků srnek, zajíců, bažantů a dalších zdejších živočichů. Mimo sportů a her byl čas také na povídání, odpočinek a plnění břich dobrým grilovaným masem. Jsme vděční, že nám opět vyšlo počasí, a přestože okolo nás lilo jako z konve, v Radonicích spadlo jen pár kapek.

Přejeme si, aby se z tohoto setkání stala tradice, která bude otevřena nejen členům sboru, ale také našim přátelům. A tak se těšíme opět za rok na setkání s vámi a vašimi blízkými!

Martina Caltová

Racajda

Tonka Šibenice nejen před nebeským soudem

Jednou v nebi se budeme třikrát divit. Uvidíme tam lidi, o kterých jsme si mysleli, že do nebe nikdy nemohou přijít. Neuvidíme tam lidi, o kterých jsme byli přesvědčeni, že se do něj určitě musí dostat. A nakonec se budeme divit, že tam jsme my.

Tonka Šibenice byla skutečná postava, o kterou by slušný člověk nezavadil. Nešťastné děvče, které bída přivedla až na chodník pražských ulic. Objevila se na dvoře u fíkového stromu přede dveřmi naší modlitebny. Ulice nepatří do kostela, my jsme přece slušní lidé a spořádaní křesťané. Snadno se pohoršíme nad každým slovem, které nepatří do slovníku vybraného jazyka, natož pak do kostela. My si držíme svatý odstup od hříšníků a hříšnic. Ještě tak za nimi zajdeme do vězení, kde nás chrání katr, ale pustit je přes práh našeho zbožného prostředí? Ani na okamžik nás nenapadne, proč asi ti nejhorší z nejhorších nehledají a nenacházejí pomoc a přijetí v církvi? A tak je dobře, že jsme alespoň před branami našeho sboru dovolili Tonce Šibenici promluvit o tom, jak je krušná a devastující existence těch, se kterými se život nemazlil, strašně si ho zkazili, ale přesto a překvapivě i ti nejhorší z nejhorších byli schopni milosrdenství a lásky...

Každý z nás jednou staneme na Božím soudu a přineseme si tam celý svůj život. Každou myšlenku (dobrou i zlou), každé slovo (laskavé i sprosté), každý čin (krásný i hnusný). Petra Veselá, křesťanka, která ví o Boží milosti, nám svým herectvím skvěle položila na srdce Ježíšovo slovo: „Nesud'te, abyste nebyli souzeni.“ Všichni jsme si mohli toto duchovní cvičení vyzkoušet při představení o pražské prostitutce, která se i k svému vlastnímu překvapení dostala do nebe, ač si myslela, že ji peklo nemůže minout.

Bronislav Matulík

Svobodně s důvěrou?

Mateřská rubrika aneb mamí, povídej

Být druhorozeným dítětem je v mnoha ohledech výhodné, protože rodiče už dost věcí neřeší a posouvají hranici své tolerance. Možná je to jejich pud sebezáchovy, co si budeme povídat. I já jsem měla možnost využívat některé bonusy vycházející z pozice druhorozené. Jakožto malá jsem byla chráněna před zákeřným chováním svého bratra, i když jsem ho třeba často provokovala. Starší pomáhal mladší – tedy mně. V pozdějším věku jsem se mohla vracet domů o dost později než můj bratr ve stejném věku. Řekla bych, že jsem v určitém ohledu zažívala větší svobodu. Když nad tím ale uvažuji hlouběji, zjišťuji, že to nebylo jen o té praktické svobodě, ale o důvěře, která mi byla dána. Nemluvím o dnes často překrouceném pojetí svobody, kdy se mohou některé děti samy rozhodnout, že paní v autobuse nalepí žvýkačku do vlasů, ale o prostoru ke komunikaci s jistotou a přijetím. Právě to jsem zejména u své mamky mohla zažívat a opravdu si toho vážím. Ne vždy jsme měly stejné názory, někdy jsme se i pohádaly, ale díky jejímu přístupu jsem měla pocit svobody a zároveň zodpovědnosti, protože jsem nechtěla zklamat ji ani sebe a své přesvědčení.

V tom vidím velkou podobnost a naději všech vztahů – k lidem i Bohu. Chápu svobodu jako velkou zátěž a zároveň neskutečný dar, díky němuž se můžeme realizovat, vyvíjet, dělat chyby i je napravovat. Skvělé je, že pokud dostaneme, nebo někomu dáme prostor, neznamená to dělat si, co chci. Britský filozof John Stuart Mill to dobře vystihuje slovy: „Svoboda jednoho končí tam, kde začíná svoboda druhého.“ Desatero, které může vyznívat dost autoritářsky, vlastně ukazuje na totéž. Na hranice, které nám mohou pomoci žít dobře život svůj, a nenarušovat život druhého. Podstatné ale je, aby to nezůstalo u zákazů a příkazů, ale rozvinula se podstata.

Pro mě osobně bylo právě to, že jsem mohla doma v pozdějším věku více konzultovat, než slyšet „nesmíš“, hodně důležité. Je to asi moje nejzásadnější vzpomínka na dospívání. To, že mi rodiče projevili důvěru, s připomínkami a názory, ale nechali mě se rozhodnout a jednat podle svého uvážení. Mám pocit, že kdyby mi někdo něco zakazoval z principu, rozhodovala bych se úplně jinak.

Dneska se jako mamka snažím o podobnou věc. Když nemám čas nebo náladu, zakážu lumpárnu bez delšího vysvětlování. Jsou i chvíle, ve kterých vím, že nějaké rodičovské příspěvky nemají cenu. Ale většinou se snažím komunikovat a vím, že čím starší dcera bude, tím víc pro ni bude důležité, že jí věřím, a snad v ní probudím o kousek větší odpovědnost za vlastní jednání. Přesně tohle bych jí chtěla předat – důvěru a prostor k vyjádření! Kéž se mi to taky povede!

Martina Caltová

Sborová dovolená 2018 - příjezd

Zdravím vás,

blíží se prázdniny a také sborová dovolená. V následujících řádcích se vám budu snažit napsat všechny možné informace, které se vám mohou hodit před cestou do Kletečné. Kdo byl loňský rok, nebude to pro něj nic nového.

Důležité je, aby jste do konce června měli doplacenou sborovou dovolenou. Tedy doplatit zbývající část, pokud jste již hned neplatili celou částku. Kdyby jste udělali chybu, dle seznamu zjistíme a dáme vám vědět co je potřeba doplatit.

Příjezd do Kletečné

Další důležitou informací je to, kdy máte přijet. Oproti minulým dovoleným se tentokrát najíždí až na večeri, a to z důvodu odjezdu dětského tábora a dostatku času na přípravu pokojů pro nás. Tedy ideální čas je po 16:00 hodině. Od 18:00 hodin se bude také podávat večeře. Je možné, že někdo se bude moct ubytovat ještě před večerí, ale spíše počítejme až po večerí. Také proto je i odjez z areálu posunutý až na čas po obědě. Ale to předbímám.

Ještě shrnutí ohledně ubytování. Ten kdo je v hotelu má na pokoji vlastní wc a koupelnu. Ti kdo jsou v bungalovech, mají wc a umyvadlo, ale sprchy jsou pro bungalovy společné. Počítejte s tím.

Informace ohledně jídla

Děti do 3 let, bez nároku na lůžko a stravu mají, pobyt zdarma, kdo chce pro takto malé děti jídlo, musí si připlatit jako za větší dítě.

Stravu 5x denně, pitný režim, tedy snídaně, svačina, oběd, svačina a večeře, pro děti pitný režim.

Balíčky budou, nejdříve na pondělí, kdo tak chce, nahlásí v neděli ráno, resp. napíše se na seznam.

Pro obědy i večeře si účastníci budou chodit k výdejnímu okénku.

A teď informace v bodech, které jsem získal dle vašich dotazů

- Pro uschovu kol, koloběžek atd bude k dispozici velká místnost s dostatkem prostoru pro uschování.
- Dětské postýlky nejsou k dispozici, co se týče židliček, těch bude k dispozici pět.
- K dispozici Vám poskytneme náš jeden bar, kde bude lednice, mikrovlnka i dostatečný prostor pro přípravu pokrmů pro miminka.
- Pejsci jsou zde samozřejmě vítáni. Poplatek za psa je 60 Kč/den. Majitele těchto čtyřnohých miláčků prosíme pouze o hlídání pejska a pokud by měl být na pokoji bez dozoru musí být v klecí.
- Sociální zařízení pro chatky a bungalovy je rozděleno na pánskou a dámskou část, která má vždy po čtyřech sprchových koutech. Jsou od sebe vzájemně odděleny a uzavřeny dvěma sprchového koutu.
- Na pokojích nebudou ručníky k dispozici

Pokud by jste měli ještě nějaké dotazy, volejte nebo pište na mail.

Nashledanou v Kletečné
Tomáš Němec

GDPR v našem sboru

Informace o zpracování osobních údajů

I náš Sbor Církve bratrské v Praze 1 ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů (ve zkratce „GDPR“) zpracovává vaše osobní údaje a je tedy **Správce** osobních údajů.

Náš sbor zpracovává osobní údaje zejména v následujících oblastech:

- agenda související se správou a chodem sboru,
- personalistická a mzdová agenda,
- správa majetku a souvisejících smluvních vztahů,
- pořádání přednášek, koncertů, školení, kurzů a dalších akcí pro sbor i veřejnost.

Většinu údajů musíme zpracovávat kvůli:

- plnění zákonných povinností,
- plnění smluv,
- dodržování pravidel daných Řádem CB.

Některé údaje ovšem do žádné z těchto kategorií nepatří a k nim budeme potřebovat váš souhlas. Jedná se především o tyto účely:

- zasílání různých informací týkajících se našeho sboru,
- fotografování na sborových akcích a zveřejňování těchto fotografií pro sborové účely,
- přání k narozeninám,
- další pastorační aktivity.

Podrobnější písemnou verzi tohoto souhlasu vám předáme v následujících týdnech a poprosíme vás o její podpis. Bližší informace ke GDPR v našem sboru naleznete na www.cb.cz/praha1.

Petra Veselá, Ondřej Pavlíček, Jan Němeček

NAROZENINY

Bartoš Pavel	2. 7.
Bauerová Ivanka	2. 7.
Liguš Ján	2. 7.
Skalická Eva	3. 7.
Kubový Vlastimil	4. 7.
Plichtová Květuše	4. 7.
Šíma Petr	5. 7.
Mikulecký Blahoslav	9. 7.
Davidenko Jiří	11. 7.
Holan Marek	12. 7.
Bíbová Anna	13. 7.
Jiroušek Milan	14. 7.
Beranová Ludmila	20. 7.
Pavlíčková Veronika	21. 7.
Čermáková Magdaléna	22. 7.
Vovsová Rut	22. 7.
Sedláček Jakub	24. 7.
Meierová Jana	27. 7.
Kraus Adam Daniel	28. 7.
Žďánská Ludmila	29. 7.
Luke Veronika	29. 7.
Beran Lukáš	31. 7.
Šímová Jiřina	31. 7.
Boučková Alice	2. 8.
Beranová Pavla	4. 8.
Fritschová Jolana	5. 8.
Tezner Josef	6. 8.
Broukalová Květoslava	7. 8.
Luke Matěj	10. 8.
Najbrt Vladislav	10. 8.
Pavlíčková Adéla	11. 8.
Kubová Marta	13. 8.
Kejř Pavel	14. 8.
Verner Kryštof	15. 8.

Informace ze staršovstva

Modlitební kaplička – jsme vděční za první kladné reakce a dobré ohlasy, prozatím se připojilo přes 20 členů, projekt pokračuje.

Noc kostelů – sbor navštívilo přes 100 lidí. Udělali jsme dobrou zkušenost s otevřeným dvorem a prvním kontaktem s příchozími, kterých jsme se mohli hned ujmout.

Rozhovor s Richardem a Annou Novákovými – manželé Novákové hovořili se staršími sboru a na základě jejich víry i přání připojit se k našemu sboru (konkrétně pak ke stanici sboru v Neveklově) byli přijati za členy sboru. Oficiální přijetí je naplánováno na 22. července 2018.

Členové sboru – do našeho sboru byla převedena ze sboru Církve bratrské v Náchodě sestra Jana Vernerová.

Rozpis služeb na léto – staršovstvo prodiskutovalo služby Slovem na letní měsíce a potvrdilo společné pořádání biblických hodin s žižkovským sborem.

Letní bohoslužby na dvoře – staršovstvo schválilo návrh připravit dvě nedělní dopolední bohoslužby (jednu v červenci a jednu v srpnu) na dvoře, konkrétně 15. 7. a 12. 8. 2018.

Uzavření galerie na léto – na léto bude jako v minulých letech uzavřena galerie (úklid, nižší návštěvnost), informační tabulka bude na schodech na galerii a ve výtahu.

Sborová dovolená – staršovstvo prodiskutovalo program na sborovou dovolenou s názvem: „Ježíšova morálka aneb má v církvi křesťanská etika ještě šanci?“

Celocírkevní sbírka na vikáře – staršovstva schválilo vyhlášení celocírkevní sbírky na vikáře na dny 17. a 24. června 2018.

Kralupy – staršovstvo diskutovalo otázku dalšího využívání a nájmu stávajícího objektu synagogy v Kralupech a doplnění Rady stanice po odstěhování bratra Jeffa Griffitha do USA.

Akce „Zažít město jinak“ – v sobotu 15. září se konají v celé Praze tzv. sousedské slavnosti: „Zažít město jinak“. Jejich cílem je oživit danou lokalitu (v našem případě Petrskou čtvrť) a zapojit do příprav obyvatele, podniky a organizace v nejbližším okolí. Objevila se možnost připojit k akci i náš sbor. Staršovstvo souhlasí.

Kalendář akcí – 2. až 13. 7. (Tábor dorostu); 28. 7. až 4. 8. (Sborová dovolená); 15. 9. (Zažít město jinak).

Příští staršovstvo – 25. 6. 2018.

Staršovstvo

NAROZENINY

Wagnerová Marie	15. 8.
Hlavničková Bohuslava	16. 8.
Beran Daniel	19. 8.
Čech Jiří	19. 8.
Malásek Filip	19. 8.
Košťálová Martina	21. 8.
Sedláček Adam	21. 8.
Němcová Petruše	22. 8.
Toušek Daniel ml.	22. 8.
Toušek David	22. 8.
Novotný Radislav	24. 8.
Bartoš Petr	25. 8.
Fialová Rut	25. 8.
Molnár Martin	26. 8.
Němec Jan	26. 8.
Sedláčková Daniela	26. 8.
Pavlíček Martin	29. 8.

REKREAČNÍ STŘEDISKO KLETEČNÁ – ZE SBOROVÉ DOVOLENÉ 2018

Mimořádná shromáždění

Biblické hodiny v létě na Žižkově a v Soukenické – V létě se už tradičně spojíme na biblických hodinách se žižkovským sborem. Červencová setkání včetně prvního v srpnu se uskuteční každou středu na Žižkově. Srpnová setkání se pak uskuteční od prvního úterý v Soukenické. Začátky všech biblických hodin budou v 18.30 hodin. Tematicky budou biblické hodiny pestré, neboť každý sloužící si vybere text podle vlastního výběru.

Sbor CB Žižkov (Koněvova 24)

středa 4. 7. Radislav Novotný
středa 11. 7. Michal Žemlička
středa 18. 7. Tomáš Trávníček
středa 25. 7. Bronislav Matulík
středa 1. 8. Michal Žemlička

Sbor CB Praha 1 (Soukenická 15)

úterý 7. 8. Bronislav Matulík
úterý 14. 8. Radislav Novotný
úterý 21. 8. Tomáš Trávníček
úterý 28. 8. Bronislav Matulík

Pravidelná setkání v našem sboru o prázdninách

Neděle	10.00	Nedělní bohoslužba našeho sboru
Úterý Středa	18.30	Setkání nad biblí – v srpnu v Soukenické – v červenci na Žižkově

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXVIII
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Jan Němeček, Blahoslav Marek
tel.: 724 285 687, 222 312 534 ▪ e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1>